

години споделям мъки и радости с българите.”²⁰ **След 10 ноември 1989 г. той основава Е.Ф. “Окан”** и става председател на българо-турските делови среди. Като такъв той се стреми да разшири взаимоотношенията между България и Турция, и дори се наема да предложи алтернативна програма за демократическото преустройство и развитие на нашата родина, която поставя в основата на създаденото от него на 31 октомври 1991 г. в София **Икономическо и хуманно движение “Окан-Единение”**.

В своята алтернативна програма Х. Окан обръща специално внимание на циганите в България, които той нарича “един поетичен народ”, заслужаващ “да живее поетично”.²¹ Той пише, че изпитва истинска “любов към циганите”, поради което им предлага развърнатата програма как да преуспеят в България. “Нашите проекти, уверява той, за промяна в живота на циганите не са каприз, нито сантиментална приумица на един богат човек...”²²

След книгата си **“Константинопол. Цариград. Истанбул”**, в която освен запознаване с историята и съвременността на този древен град е включена и **“Икономическа програма”** за развитието на България, Х. Окан започва трескава дейност за сближаване с нашите роми и техните лидери и организации, като им предлага всестранна (парична, консултативна и друга) помощ. На 29 май 1992 г. като издател той пуска и първия брой на вестник “Цигани”, просъществувал до 21 април 1993 година в общо 21 броя. Първият брой на вестника се спонсорира от **Е. Ф. “Велко-комерс”** (на широко известния ромски бизнесмен Велко Костов) и **Е. Ф. “Арексим”**. В заглавката на броя се декларира **“Независим вестник за социология, бит и култура”**. От втория брой и следващите боеве спонсорството е отпаднало, а вестникът е обявен само като **“Независим вестник”**, издаван от проф. д-р Халис Окан, президент на икономическо-хуманно движение “Окан-Единение”. Основната задача на вестника е, както я определя неговият издател, да подпомага опита на движение “Окан-Единение” да превърне в жива реалност идеите на Х.

²⁰ Д-р Халис Окан. Константинопол. Цариград. Истанбул. С., 1992., с. 9.

²¹ Пак там, с. 106.

²² Пак там, с. 167.